

мозаїчність смислових значень цього складного явища, що наочно доводить факт осягнення сутності феномену безпеки, її понятійного визначення, і особливо, комплексної безпеки.

Список використаної література

1. Лебедев С.А. Багатовимірна людина: онтологія і методологія дослідження / С.А. Лебедев, Ф.В. Лазарев. – М.: Видавництво Московського університету, 2010. – 96 с.
2. Степанянець М.Т. Культура як гарант безпеки / М.Т. Степанянець // Питання філософії. – 2012. – № 1. – С. 3–13.
3. Вікторів А.Ш. Введення в соціологію безпеки / А.Ш. Вікторів. – М.: Канон+, РООІ «Реабілітація», 2008. – 568 с.
4. Актуальні проблеми національної безпеки / Под ред. В.Ф. Ніцевич, В.А. Труханова. – Саратов: СВІРХБЗ, 2002. – 325 с.
5. Петров С.І. Політика і забезпечення національної безпеки / С.І. Петров. – СПб.: Изд-во С.-Петербур. ун-ту, 2006. – 158 с.
6. Дугін А.Г. Основи геополітики / А.Г. Дугін. – М.: Арктогея-центр, 2000. – 928 с.
7. Гегель Г. Феноменологія духу. Філософія історії / Георг Вільгельм Фрідріх Гегель. – М.: Ексмо, 2007. – 880 с.
8. Наукові праці професора А.Г. Арбатова. – Режим доступу: <http://www.carnegi.ru>. – Дата доступу: 11.11.2009.

БЕЗПЕКА ЛЮДИНИ ПІД ЧАС КУЛЬТПОХОДІВ

*Кокарева А. В.
м. Полтава*

***Анотація.** У даній статті розглядається проблема безпеки туристичної подорожі та різного виду культпоходів. Розкриваються основні загрози життю людини та фактори небезпеки, які чекають людей під час мандрівки.*

***Ключові слова:** турист, подорож, безпека, небезпека, туристична фірма, закон.*

На сьогодні туризм набуває великого попиту, тому постає проблема безпеки мандрівника в усіх її проявах. У наш час усі газети, журнали новини, відомі люди займаються дослідженням туризму та проблем, пов'язаних даною темою. Найвідоміші з них: Мальська М. П., Кириак В. Ф., Котлер Ф., Рітчі Дж., та багато інших.

Метою даної статті є розкрити особливості туристичного відпочинку та показати основні проблеми, з якими може зіткнутися людина.

В останні роки все більше людей, які подорожують, отримують проблеми зі здоров'ям та втрачають особисті речі. Туристичні фірми, до яких звертаються туристи, не надають потрібної інформації щодо подорожі та повного забезпечення нешкодженості. Також турагенції не проводять роботу щодо виявлення небезпечних регіонів різного характеру для туристів. Так через такі незнання люди потрапляють у регіони внутрішньополітичних зіткнень, бойових дій; стають жертвами злочинів та природних катастроф різного характеру.

Туристи часто перебувають у незнайомій місцевості, яка відрізняється від міста проживання, тому люди знаходяться під впливом різних факторів та загроз. Вони не у повній мірі знають традиції, побут, мову тієї країни, де знаходяться. Також туристи не мають щеплень від багатьох хвороб, не пристосовані до проживання у водних, пустинних чи гірських місцевостях.

У туризмі, під безпекою, розуміється особиста безпека туристів, збереження їхнього майна та природного середовища під час подорожей. Люди, які збираються подорожувати, повинні уважно ознайомитися зі сферами послуг, які надають

турагенції: фактори безпеки та прогнозувати комплекси заходів для збереження здоров'я та життя туриста.

Виділяють головні фактори безпеки: травмонебезпека, пожежонебезпека, особиста безпека, хімічні та природні фактори, фактори ризику, які характерні небезпечним видам туризму, вплив навколишнього середовища, етап перевезення, психофізіологічні.[1]

Слід сказати, що різного типу несприятливі фактори для туризму мають неоднакову вірогідність їх настання та наслідки. В першу чергу, безпека туриста під час подорожі залежить від держави та турагенцій, що займаються відрядженням людей, а також від самого туриста та його ставлення до подорожі. Так, більшість туристів самі наражаються на небезпеку, порушуючи правила і закони: відвідують небезпечні розважальні заклади, купаються у заборонених місцях, беруть участь у різного роду заходах та відправляються у регіони, не рекомендовані до відвідин.

Для того, щоб турист був убезпечений від нещасних випадків при подорожі, потрібно бути впевненим щодо агенцій, які надають послуги, наявності сертифікатів та ліцензій, потрібно, щоб була лінія зв'язку при терміновій допомозі, прийняття скарг та охорона навколишнього середовища.

У VIII розділі Закону України « Про туризм » зазначено гарантію безпечного перебування на території України. Закон вимагає від суб'єктів туризму та органів влади розробити заходи для безпеки туристів. Так суб'єкти – фірми, які надають туристичні послуги, постійно надають інформацію про обов'язки та права туристів, дотримання прикордонних правил, дій під час випадку екстремальних ситуацій, вимог законодавства країни та оформлення потрібних документів для медичного страхування та попередження травматизму[2].

На території України діє міждержавний стандарт (ГОСТ 2868 1.1.-95) «Туристично-екскурсійне обслуговування», яке включає порядок надання туристичних послуг фірмами, що передбачають ризики, які можуть спричинити негативні наслідки та шкоду для здоров'я і майна. [3]

На сьогодні, травматизм є одним з поширених нещасних випадків, які трапляються серед туристів. Етап перевезення – є одним з небезпечних етапів, що включає проїзд та травмування. Травму можна отримати в різних умовах, але особливо слід бути обережним при зсувах ґрунту, сходженні лавин. Для того, щоб попередити травматизм, потрібно мати справні туристичне спорядження та речі першої допомоги. [4]

Слід пам'ятати, що на відміну від співробітників туристичної фірми, мандрівник їде в незнайоме місце, часто в іншу країну, при цьому він не завжди знає, який там клімат, які речі, захисні засоби, ліки можуть знадобитися у подорожі.

Тому міжнародні конференції туристичної спрямованості відзначають, що людина повинна готуватися до своєї подорожі. Майбутньому туристу потрібно заздалегідь продумати усі можливі ситуації, які можуть статися під час подорожі. Також необхідною умовою є те, що особа повинна дотримуватися законів та звичаїв тієї країни, в якій вони знаходяться.

Таким чином, можна зробити висновок, що, як би не досконало була організована туристична мандрівка, практично завжди є потенційний ризик безпеки для людей. Тому одним з найважливіших завдань туризму є забезпечення безпеки та життя туриста.

Список використаної літератури

1. <http://ru.osvita.ua/vnz/reports/tourism>
2. Закон України «Про туризм» // Верховна Рада України від 09.04.2014.
3. ГОСТ 28681.3-95 Туристично-екскурсійне обслуговування. Вимоги щодо

забезпечення безпеки туристів і екскурсантів.

4. Кифяк В.Ф. Організація туристичної діяльності в Україні [електронний ресурс].

Режим доступу: http://tourlib.net/books_ukr/kyfjak_11.htm.

СУТНІСТЬ БЕЗПЕКИ І МАЙБУТНЬОГО У СВИТОГЛЯДІ СУЧАСНОЇ ЛЮДИНИ

Бегунов Е. О.
м. Полтава

***Анотація.** У статті розглядається актуальна проблема оптимізації балансу між витратами країни на безпеку і витратами на задоволення інших життєво важливих потреб суспільства. Обґрунтовується необхідність переходу до сталого розвитку суспільства шляхом змін у світогляді кожної людини в напрямку формування відповідальності за власне майбутнє і майбутнє наступних поколінь. Актуалізуються проблема мотивації здорового способу життя засобами оновлення існуючої системи збереження та зміцнення здоров'я молоді. Обґрунтовується неприпустимість абсолютизації або недостатньої уваги до складових забезпечення безпеки життєдіяльності, що може призводити до негативних наслідків.*

***Ключові слова:** світогляд, відповідальність, безпека життєдіяльності, освіта, суспільство, сталий розвиток.*

Аналіз витратних частин Законів «Про Державний бюджет України» за останні 10 років з точки зору забезпечення безпеки населення України показав, що на другі в ієрархії значущості потреб людини – потреби в захисті і безпеці були доведені від 67 до 80% видатків державного бюджету. Сюди входять витрати на державне управління, оборону, громадський порядок, безпеку, судову владу, охорону навколишнього середовища. Водночас за десять останніх років на перші за значущістю в ієрархії потреб людства – фізіологічні потреби (економічна діяльність, житлово-комунальне господарство, охорону здоров'я) відбулося скорочення видатків державного бюджету з 21 до 10%. Зменшення уваги держави до питань задоволення первинних фізіологічних потреб на користь потреб у безпеці обумовило поступове накопичення певної соціальної напруженості у суспільстві, що порушило оптимальний баланс між витратами країни на безпеку і витратами на задоволення інших життєво важливих потреб суспільства.

Перехід до сталого розвитку суспільства потребує змін у світогляді кожної людини в напрямку формування відповідальності за власне майбутнє і майбутнє наступних поколінь. Основою безпечної життєдіяльності в сучасних розвинутих країнах є активний руховий режим, раціональне харчування, відмова від шкідливих звичок. Сенс загальновідомого твердження «у здоровому тілі – здоровий дух» внаслідок дотримання людиною зазначених основ безпеки життєдіяльності (далі – БЖД), сьогодні слід формулювати навпаки: при відновленні духовної складової життєдіяльності відбуватиметься вдосконалення фізичної сфери і повернення людства в «безпечну» зону життя. Набори існуючих норм і правил БЖД не можуть нас захищати безпосередньо. Безпека може бути ефективною тільки за умови, що люди не лише знають, а й відповідально діють за правилами і вимогами БЖД.

Стан здоров'я сучасної людини визначається, головним чином, способом життя, а його фундамент закладається у дитячому та юнацькому віці. Проблема формування здорового способу життя потребує аналізу місця і причин появи шкідливих звичок у житті молоді. Так здебільшого молоді люди вживають алкоголь з нагоди певних подій